

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu: **P. S.**, a. s., D.P., s ustanoveným správcom konkurznej podstaty **JUDr. I. M.**, advokátom so sídlom V., vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 4K 169/97 na mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti opatreniu Krajského súdu v Bratislave z 3. novembra 2008, č. k. 4K 169/97-631, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky o d m i e t a .

Žiadnemu z účastníkov náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e :

Generálny prokurátor podal mimoriadne dovolanie proti opatreniu Krajského súdu v Bratislave z 3. novembra 2008, č. k. 4K 169/97-631, ktorým súd zrušil opatrenie Krajského súdu v Bratislave z 22. októbra 2002 o schválení predaja majetku úpadcu č. k. 4K 169/97-140 v časti tak, že zrušil vo výroku prvú vetu „Súd schvaľuje predaj majetku úpadcu LV č. parc. č. X. pre záujemcu spoločnosť S., s. r. o., D. v kúpno-predajnej cene 8 500 000,- Sk a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie v napadnutej časti zrušil z týchto dôvodov:

Krajský súd v Bratislave uznesením z 2. apríla 1998 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka P. S., a. s., D. pod č. k. 4K 169/97-40. Krajský súd dal opatrením z 2. júna 1998 č. k. 4K 169/97-111 v bode 1/ súhlas predávať majetok patriaci do konkurznej podstaty úpadcu

mimo dražby pri dodržaní podmienok a za cenu určenú znaleckým posudkom v priamom predaji bez súhlasu súdu.

Opatrením z 29. júna 1999 č. k. 4K 169/97-111 krajský súd na návrh správcu konkurznej podstaty rozhodol tak, že súhlasí s predajom nehnuteľného majetku úpadcu, areálu v k. ú. D., parc. č. X. a nehnuteľností postavených na uvedených parcelách a hnutel'ného majetku kupujúcemu S., s. r. o., D. za 12 000 000,- Sk z dôvodu, že na všetky ponuky vykonané správcom konkurznej podstaty sa počas jedného roka prihlásil jeden záujemca
a to S., s. r. o. D..

Opatrením z 22. októbra 2002, č. k. 4K 169/97-140 krajský súd na návrh správcu konkurznej podstaty schválil predaj toho istého majetku na základe návrhu správcu konkurznej podstaty zo 17. septembra 2002 pre S., s. r. o., D. za cenu 8 500 000,- Sk. Podľa znaleckého posudku č. X./2002 znalkyne Ing. J. P. bol tento majetok ocenený na 13 054 730,- Sk. Opatrenie súd vydal s poukazom na ust. § 12 a § 66b ZKV – ponúkaná cena bola vyššia ako 50% zo znaleckej ceny. Súčasťou opatrenia bolo i schválenie predaja majetku v 2. časti jeho výroku – rekreačná chata K. záujemcovi J. L..

Na základe tohto opatrenia uzavrel správca konkurznej podstaty so záujemcom zastúpeným jedným z dvoch konateľov oprávnených konať samostatne, Ing. J. L., 27. júna 2004 kúpnu zmluvu, po uzatvorení ktorej v dôsledku rozporov medzi konateľmi spoločnosti kupujúceho správcu konkurznej podstaty Mgr. J. P. pre údajné nezaplatenie celej kúpnej ceny v zmluvne dohodnutej lehote, od zmluvy odstúpil, čo oznámil konateľovi kupujúceho Ing. J. L. listom z 29. septembra 2004. Ing. J. L. a správca konkurznej podstaty uzatvorili dohodu o urovnaní, v ktorej konateľ vyslovil súhlas s odstúpením od kúpnej zmluvy.

Následne správca konkurznej podstaty uzatvoril s novozaloženou spoločnosťou Ing. J. L. – S., s. r. o. nájomnú zmluvu na prenájom nehnuteľností, ktoré boli predmetom prevodu.

Nový správca konkurznej podstaty JUDr. T. V. vyhodnotil odstúpenie od zmluvy ako konanie v rozpore so zákonom a uzatvoril s druhým konateľom spoločnosti S., s. r. o., D. 9. októbra 2006 dohodu o urovnaní, v ktorej vyhlásili, že kúpnu zmluvu z 27. júna

2004 považujú za platnú a účinnú a dohodu o urovnaní z 28. októbra 2004 považujú za neplatnú a právne neúčinnú.

Uznesením z 19. januára 2007 Krajský súd v Bratislave ustanovil za správcu konkurznej podstaty JUDr. J., ktorý dospel k záveru, že na základe kúpnej zmluvy z 27. júna 2004 zaplatil kupujúci celú kúpnu cenu. Dňa 14. novembra 2007 správca konkurznej podstaty uzatvoril so záujemcom novú kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol prevod vlastníctva k nehnuteľnostiam vo vlastníctve úpadcu na záujemcu schválený opatrením Krajského súdu v Bratislave z 22. októbra 2002 č. k. 4K 169/97-140.

Krajský súd v Bratislave vydal opatrenie z 2. novembra 2008 č. k. 4K 169/97-631, ktorým zrušil svoje opatrenie z 22. októbra 2002 o schválení predaja majetku úpadcu č. k. 4K 169/97-140 z dôvodu, že opatrenie o schválení kúpnej zmluvy je právne nespôsobilé vyvolať právne účinky vôbec, trpí vadou neurčitosti (neobsahuje identifikáciu katastrálneho územia, označenia listu vlastníctva) a preto je zmätočné, nezrozumiteľné.

Napadnutý výrok rozhodnutia krajského súdu je podľa dovolateľa v rozpore so zákonom. Jedným z rozhodnutí, ktoré sú upravené len v ZKV, sú opatrenia. Opatrenie treba považovať za rozhodnutie, keďže sa ním rozhoduje o právach a povinnostiach účastníkov konania a iných osôb, a preto má všetky náležitosti ako súdne rozhodnutia. Preto možno podať proti opatreniu aj mimoriadne dovolanie podľa § 243e O. s. p..

Výnimkou sú opatrenia v dohliadacej činnosti súdu a opatreniach, ktorými súd dáva súhlas s výnimkou súhlasu podľa § 28 (§ 66b ods. 3 ZKV).

Dovolateľ je názoru, že pre uzavretie novej kúpnej zmluvy, nebolo potrebné vydať nové opatrenie o schválení predaja majetku úpadcu v prospech záujemcu, nakoľko už vydané opatrenie o schválení predaja z 22. októbra 2002 č. k. 4K 169/97-140 bolo platné a účinné. Preto krajský súd nebol oprávnený vydať opatrenie z 2. novembra 2008, č. k. 4K 169/97-631. Takýto postup ZKV ani O. s. p. neumožňuje. Prv vydané opatrenie predstavuje pre zrušujúce rozhodnutie prekážku veci právoplatne rozhodnutej.

Zrušením opatrenia došlo k zásahu do vlastníckeho práva.

S., s. r. o. sa písomne vyjadril k mimoriadnemu dovolaniu s obsahom ktorého sa v plnom rozsahu stotožnil a navrhol, aby dovolací súd mu vyhovel a zároveň si uplatnil trovy právneho zastúpenia. Správca konkurznej podstaty úpadcu P. S., a. s., D. sa písomne k mimoriadnemu dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) skôr ako pristúpil k vecnému prerokovaniu mimoriadneho dovolania generálneho prokurátora Slovenskej republiky, skúmal, či v danej veci je dovolanie prípustné.

Podľa ust. § 66b ods. 1 ZKV súd rozhoduje opatrením, ak ukladá správcovi povinnosť, pri dohliadacej činnosti, ak rozhoduje o ustanovení opatrovníka a osobitného správcu, odmene opatrovníka, predbežnej odmene správcu, zbavení správcu mlčanlivosti, odmene likvidátora alebo ak dáva súhlas podľa tohto zákona.

Proti opatreniam v dohliadacej činnosti súdu a opatreniam, ktorými súd dáva súhlas s výnimkou súhlasu podľa § 28, nie je prípustný opravný prostriedok.

Podľa ust. § 12 ZKV súd je oprávnený vyžiadať si od správcu správu a vysvetlenie, nahliadať do jeho účtov a vykonávať potrebné zisťovania. Správcovi môže uložiť, aby si vyžiadal na určité otázky názor veriteľského výberu alebo správcovi môže dať pokyny sám.

Podľa ust. § 27 ods. 3 ZKV predaj mimo dražby uskutoční správca so súhlasom súdu a za podmienok určených schôdzou konkurzných veriteľov.

Dovolací súd na základe vyššie citovaných ustanovení ZKV dospel k názoru, že súd svojim opatrením, ktorým udeľuje súhlas s predajom mimo dražbu, neudeľuje správcovi oprávnenie k takémuto predaju, ale určuje, akým spôsobom bude speňažovanie, ako jedna z fáz konkurzného konania, prebiehať. Z tohto hľadiska je potom jeho rozhodnutie o súhlase, či nesúhlase so speňažovaním treba považovať len za rozhodnutie o postupe konkurzného konania a pri absencii zvláštnej úpravy podľa ZKV je treba na toto opatrenie nazerať v spojitosti s ust. § 12 ZKV, ako na rozhodnutie, ktorým sa upravuje vedenie konania. Podľa ust. § 243f ods. 2 písm. b/ O. s. p. mimoriadne dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu súdu, ktorým sa rozhodlo o podmienkach konania, o zastavení alebo o prerušení konania, alebo ktorými sa upravuje vedenie konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky podľa ust. § 243f ods. 2 písm. b/ O. s. p. v spojení s ust. § 243b ods. 5 a § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol, keďže v danom prípade dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

O trovách dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že ich vzhľadom k výsledku sporu účastníkom nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. marca 2010

JUDr. Darina Ličková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková